

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 15. НОВЕМБРА 1898.

Број 38.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Београд, 12. Новембра 1898 г.

Његово Величанство Краљ, у пратњи Председника министарства и осталих министара и своје свите, присуствовао је у 4 сата после подне у Ниш у повољном здрављу. На станици су дочекали Господара командант активне војске, Њ. Величанство Краљ Милан, виши официри, чиновници и многобројно грађанство. Њег. Величанство Краљ примио је и овога пута од Нишлија изјаве оданости и верности, чега је био тумач председник општине града Ниша, који је поздравео господара на бакљади. Одговарајући на поздрав, Господар је заблагодарио на одушевљеном дочеку и овога пута уверио Нишлије о својој љубави, показав наду, да ће га они и од сада, као и до сада помагати у раду на срећи и напретку отаџбине. Њ. В. Краљ је овом приликом нагласио решеност да Србију води правцем, који је до сад већ обележио.
Ово се доставља грађанству ради знања.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

15 Октобра 1898. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. Ст. Ивковић и К. Симић; од одборника били: г.г. Г. С. Јањић, Дамјан Стојковић, Глиша Стојановић, Коста Чупић, Р. Драговић, К. М. Ђурић, Др. Стеван Марковић, Јанаћ М. Јанковић, Васа Никодић, Ђ. Димитријевић, С. Ј. Азријел, К. П. Михаиловић, М. Савчић, К. Н. Лазаревић, Евг. М. Чоловић, Милош Миленковић, Милан Арсенијевић. —

(СВРШЕТАК)

X

Председник износи одбору на решење понуду А. Антоновића оvd. трг. за равнање, по поведеној парници против општине због накнаде штете услед нивелације.

По прочитању те понуде АБр. 6806, и мишљења општинског правозаступника, одбор је решио,

да одборници г.г. Др. Стев. Марковић и М. Савчић и члан суда г. Ст. Ивковић покушају поравнати се са А. Антоновићем, односно овог његовог тражења накнаде штете, и да постигнути резултат поднесу одбору на решење заједно са својим мишљењем, дали би боље било, да општина уместо давања какве накнаде ово имање откупи путем експропријације.

XI

Председник извештава одбор, да је сходно решењу одборском од 24. Септ. 1898. год. АБр. 6384, отказан уговор, који је општина закључила са Миланом Симићем, о његовом службовању као управником општинске трошарине и да је Симић поднео молбу, да се тај уговор продужи још за три године с тим, да, ако му се не даде иста плата коју је имао до сада, пристаје и на мању плату уз тантијему.

По прочитању те молбе АБр. 7220, одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 5 решио,

да Милан Симић остане у служби општинској као управник општинске трошарине још једну годину дана од 1. Јан. 1899. год. са годишњом платом од четири илјаде динара и са наградом од половине процента од чистог прихода трошаринског. Оставља се суду општинском, да о овоме службовању закључи уговор ако нађе за потребно.

XII

Одбор је одлучио,

да се решавање о понуди Косу-а и Мариновића за зајам и извршење великих радова одложи за другу коју седницу.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“.....

Salust. Coni. Cat. cap. I.
.....*Драгутинова је влада била без живота и свежине*“.....
Ист. Ковач. и Јован стр. 102.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

Од важности је, што Пејачевић не зна за какво Урошево обећање. Он мотиве Драгутинове буне, за чудо, у са свим другом нечем налази. Он узима да је Драгутин имао удела у власти („*regni consors*“) још од 1271. г. Када, пак, због насртљиве похотљивости, г. 1290 би Владислав IV Куманац убијен од Кумана, Урош I, користећи се смутњама у Маџарској, нападе на Босну, освоји је, па себе и освојене земље стави под заштиту Св. Петра (папе). Драгутин, видећи да је самим тим актом свога оца искључен из Босне, на коју он претендовао, раздражен позва у помоћ Куманце, Литванце и Угре, и безбожничко

оружје подиже на свога оца и, лишена краљевске власти, прогна га у Хум.¹⁾

Бранковић зна, да је Урош обећао сину Драгутину, да ће му уступити престо још за живота. Он узима да је Урош такво обећање дао још на свадбеном весељу.²⁾

Мавро Орбини, Лукарије и по њему Дифрен, не знају, да је што обећао краљ Урош; али знају, да је Драгутин оборно с престола свога оца, краља Уроша.³⁾ М. Орбини налази узрок побуне у Драгутиновој великој властољубивости. По њему амбициозни Драгутин, желећи да сам влада уста на остарела оца и збаци га с престола.⁴⁾

¹⁾ Пејач. Ист. стр. 222. *Stephanum Urosium, Dragutini patrem, a caede Ladislai Bosnam regno suo adiunxisse et anno adhuc 1291 in columnam in solio sedisse, censors fidei Bosnae invexisse, seque cum ditionibus in clientelam Ecclesiae Romanae contulisse, ut ex Nicolai IV. P. litteris docuimus. Esse igitur in summum potuit, ut post occurratum a patre Bosnam, cum hac etiam provincia se excedi videret et irritatus, accitis, adiunctisque, sibi Cumanorum, Lithuanorum, et Hungarorum auxiliis, sacrilega, arma patri intulit solioque deturbatum in Chulmian expulerit.*

²⁾ Kukulj. Arkiv. III стр. 11—12. — Гласн. LIII стр. 60. *Dragutin accepit coniugem filiam regis Ungariae, Vladislavi, et cum essent in laetitiis nuptialibus, pater feio promisit se Regno in vita cessurum filio.*

³⁾ М. Орбини, *Il regno de gli Slavi*, In Pesaro 1601. стр. 253. — P. Gi. Luccari *Copioso ristretto de gli Annalidi Rausa Venetia 1605* стр. 37. — Car. Dom. du Cange *du Fresne Illyricum vetus et novum ets. Posenii 1746* стр. 56.

⁴⁾ *Il Regno de gli Slavi* стр. 253. *Et Dragutin vedendo ch' il suo padre era ormai vecchio, essendo esso per natura troppo ambizioso di regnare, levò l'armi contra il padre, e lo scacciò dal Regno.*

И неки модерни наши историчари, такође налазе узрок буне у великој властољубивости и сепаратистичкој тежњи краља Драгутина.

Нама се чини, да су Данилови, Троношчеви и Бранковићеви искази о обећању краља Уроша сумњиви. О каквом обећању сем АЕ. Данила, Троношца и Бранковића ни један летопис, ни старији ни млађи, ништа не говори. У онакво обећање, какво су ова тројица изнела и какво су примили неки историчари, ми никако не можемо да верујемо. АЕ. Данило II, чије су биографије издашни панегирици испреплетани примерима из живота божјих угодника, можда је самим стварањем или преувеличавањем обећања краља Уроша хтео да покуша оправдати онај познати, у нечему нерасудни корак краља Драгутина. Познато је, са коликим неповерењем ваља примати оно, што причају Бранковић и Троношца. Њихови су летописи, особито Троношчев, испрекидани на више места субјективним интерполацијама и измишљотинама. Исто тако са резервом треба примати и оно што кажу Орбини, Лукарије, Дифрен.

Ми не увиђамо никаквих узрока, који би покренули краља Уроша да обећа, да ће своје сину Драгутину још за живота

XIII

На предлог суда општинског и по прочитању понуде Думе Ђ. Деде оvd. каф. АБр. 6677, одбор је решио,

да се уговор о закупу куће Думе Ђ. Деде за стан ноћних стражара продужи још за једну годину дана од 1. Нов. 1898. године под истим погодбама и цени од три стотине динара месечно с тим, да се кирија има плаћати по истеку сваког месеца.

XIV

По прочитању извештаја одборске комисије о прегледаним кућама, понуђеним за стан пореског одељења, одбор је решио,

да пореско одељење остане и даље у истом стану без нових простора, у којем је до сада било (у кући К. Н. Лазаревића) још за једну годину дана од првог Нов. ове године под истим погодбама и по истој цени, која се има исплаћивати по истеку сваког месеца.

XV

По прочитању молбе Јована Илића, саветника у пензији АБр. 7148, у којој излаже какве оправке општина треба да изврши у његовој кући у којој је до сада била болница одбор је решио,

да се ова молба одбаци а суд општински да поступи по уговору односно оправке његове куће.

XVI

По прочитању акта Управе опште државне болнице и саслушања Милице Г. Триковићке АБр. 7159 одбор је на предлог суда решио,

да се за смештај болнице за дифтерију и шарлах узме под закуп кућа Милице Г. Триковић у далматинској улици број 5. Закуп да траје три године од 1. Новембра ове 1898. год. а годишња кирија да буде иплада девет стотина и двадесет дин., која ће се исплаћивати по истеку сваког месеца. Да се о овоме закупу закључи уговор под осичним погодбама за оваке закупе.

XVII

На предлог суда општинског одбор је решио,

уступити престо, престо: који је и сам отео; на којем је показао толико делатности и вештине управљања и на ком се он, онај властољубиви Урош, тако безбедно осећао до последњег времена владања. Могло би се још мислити, да је у овоме био и какав психички мотив: Да се краљ Урош угледа на свог деду Стефана Немању, па да се за живота одрекне престола и повуче у манастирску тишину. Али, вероватно, да краљ Урош I није био тако религијозан као његов деда, отац и син; сем тога, за што је онда била Драгутинова буна и усиљени отпори краља Уроша?

Имајући на уму познату Урошеву државничку способност и његову утилитарну политику, ми смо раније претпоставили: Да је Урош, ступајући у савезништво и сродство с мађарским краљем, тражио претходно за Србију корист у територијама каквим; да је мађарски краљ, коме је јако потребовало Урошево пријатељство и савезништво, дао обећање, да ће Драгутину дати као мираз уз принцезу Катарину неке земље, а које су то земље, ми смо напред споменули.

Као што смо горе рекли, ми не увиђамо оправданих разлога, да краљ Урош обећа, да ће своје сину Драгутину још за живота уступити престо. Имајући то на

да се закуп куће Алексе Николића у улици Његушевој за смештај основне школе на источном врачару продужи још за годину дана од првог Новембра ове године под истим погодбама и за исту цену од иплада седам стотина двадесет и осам динара годишње, која ће се исплаћивати по истеку сваког месеца.

XVIII

На молбу Јелене Вељковић, учитељице дечијег забавишта АБр. 6882, одбор је решио,

да се дечијим забавиштима на врачару и у палилули изда за ову зиму по десет метара дрва за огрев.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

23. Октобра 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Б. Ј. Рајић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Р. Драговић, Васа Николић, Стеван Максиминовић, Др. Стеван Марковић, Тодор Ј. Михајловић, К. П. Михајловић, Стеван Миљковић, Коста Чушић, Др. Лазаревић, Др. Леко, Азријел, М. Савчић, Ј. М. Јанковић, Голуб С. Јавић, Дамјан Стојковић, Мих. Ђ. Илић, Милован Миленковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Октобра о. г. и у одлуци КНБр. 631 учињена је измена,

да се речи „за шарлах и дифтерију“ замене са „за заразне болести.“

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 7294, 7375, 7442, 7254, 7306, 7374, 7421, 7376, 7253, 7307, 7443, 7396, 7377, 7372, 7354, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања: Димитрије Најдановић кафеџија, Нестор Милосављевић илиџар, Тодор Чорбић обављач проститутске радње, Драга жена Чед. Милосављевића ситничара, Петар Д. Видаковић рентијер: Да су доброг владања и средњег имовног стања: Петар Маринковић каменорезац, Новак Бошковић лебар; да су доброг владања и си-

уму, а на основу могућних одредаба „брачног уговора“, особито на основу обећања мађарског краља, ми претпостављамо: Да је Урош, ако је било, одишћа, какво обећање, можда, обећао да ће свог сина поставити за управника тих „миразних“ земаља и да ће му признати самосталност управе под његовим сизеренством. Што ми Драгутина све до буне видимо на двору његова оца без икакве власти, то је, можда, била кривица до мађарског краља Беле IV и његових последника Стевана V и Владислава III, јер те „миразне“ земље нису никако припале Србији, за живота краља Уроша I. Споменути мађарски краљеви из неких својих државних разлога не уступају „уговором“ означене земље, и према томе, самим тим, Урошева обавеза и обећање следствено отпадају.

Изложивши тако своје мишљење о Урошеву обећању, време је да пређемо на расматрање мотива, који су покренули Драгутину да подигне руку на свога оца.

Неки историчари налазе узрок буне у властољубивости и сепаратистичкој тежњи краља Драгутина. Драгутин је, по њима, тражио један део земље у коме би он самостално управљао, а када Урош није никако хтео да да своје сину један део земље Драгутин се наљутио, подигао буну и са

ротног имовног стања: Михаило Којић железнички чиновник, Васа Стојковић лимар; да су му непознати: Бошко Димитријевић бозација, Иван Јајић опанчар, Стеван Велешевић рабација, Љубомир Јовановић ковач, Сима Петровић таљигаш, Велимир Миндеровић бив. практикант.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 3008 — 3015, одбор је изјавио мишљење,

да се Мил. М. Илићу поштару и Ангелини Милојевићки могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

IV

По прочитаној молби Др. Милорада Гођевића општинског лекара, одбор је решио,

одобрава се молиоцу петнаест дана одсуства од дужности ради приватних послова с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

V

Одборник г. Јанаћ М. Јанковић пита, да ли је суд општински предузео што против друштва за осветљење, што је пре неке ноћи цела варош дуже времена остала без осветљења.

Председник изјављује,

да је примио већ извештај о овоме прекиду осветљења и да ће друштво бити кажњено по уговору.

VI

Одборник г. Милош Савчић пита, да ли је дошао О. Смрекер и да ли је прегледао бунаре на Белим Водама.

Председник је одговорио,

да је О. Смрекер долазио, бунаре прегледао и поднео писмен извештај, који ће се саопштити одбору у првој седници.

VII

На предлог суда општинског одбор је решио, да се закуп куће Василија Калушевића на Савинцу за смештај основне школе

бунтовницима и војском, коју је добио из тазбине, завојштио на свог оца и оборио га с престола. Али, нама изгледа да ће ово бити слаб разлог, да једног доброг сина покрене на оца. За што да се Драгутин подигне на свог остарелог оца само за то, што му он неће да да земље, у којој би он самостално владао, кад ће за кратко време наследити читаву Србију? Нама се чини, да су такви разлози, слаби да оправдају онај, по Уроша фаталан, Драгутинов корак и ми мислимо, да су узроци компликованији и да мотиве Драгутинове побуне ваља дубље тражити.

По Пахимерову извешћу, Урош је намеравао да учини, да после његове смрти наследи престо не старији његов син Драгутин, него млађи Милушин. Ово Пахимерово извешће потпуно је усвојио Мајков.¹⁾

У Немањића као да наследно право у начелу мајората индивидуалне сукцесије није било изведено у потпуној прецизности. Шта више, као да се у старо-српском правном животу још у XIII веку води борба између начела мајората и индивидуалне сукцесије и начела сениората. Означаваше наследника као да није било утврђено у напред, на основу неког закона или уобича-

¹⁾ Пахим. бон. изд. стр. 254—256. — Мајков. Ист. стр. 29.

продужи још за једну годину дана од првог Новембра ове 1898. године под истим погодбама и по истој цени од седам стотина и двадесет динара годишње, које ће се исплаћивати по истеку свакога месеца.

VIII

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 7434, одбор је решио,

да се кућа општинска у абаџијској улици бр. 20 изда под закуп досадањем закупцу Филипу Бранковићу за шест месеци од првог Новембра о. г. за цену од четири стотине и осам динара за свих шест месеци и под прописаним погодбама.

IX

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 7435, одбор је решио,

да се леденица Пивни извор у дубровачкој улици изда под двогодишњи закуп од првог Новембра ове године Пери М. Јовановићу овд. кафеџији за годишњу цену од шест стотина педесет динара и педесет пара под прописаним погодбама. Да се о овоме закупу уговор закључи.

X

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 7436, одбор је решио,

да се леденица код „Текије“ изда под двогодишњи закуп од првог Новембра ове године Пери М. Јовановићу овд. кафеџији за годишњу цену од три стотине шездесет динара и пет пара под прописаним погодбама. Да се о овоме закупу уговор закључи.

XI

Председник износи одбору на решење извештај комисије о захтеву К. Скендеровића, да му општина оправи кућу, коју је држала под закуп за стан ноћних стражара.

По прочитању тога извештаја АБр. 7480, одбор је решио,

да се овај извештај у свему усвоји и да суд по њему поступи.

XII

По прочитању молбе Миливоја Петровића Ђакана овд. АБр. 7096, да се ослободи интереса

јеног права. Изгледа да је само назначивање наследника потпуно зависило од индивидуалног расположења и увиђавности. Немања означаје себи за наследника млађег али вренијег сина Стевана; краљ Урош I узурпира престо српски и на њему се, као на основу неког начела сениората, тако безбедно осећа, да он одиста мисли, да ће његови синови бити потпуно легитимни наследници; доцније ћемо видети да краљ Драгутин, приласку своме са престола врховног краљевства, тражи, на основу начела сениората, да српски престо после Милутинове смрти наследи његов син Владислав; он брани права свога сина; после Милутинове смрти Владислав је најозбиљнији претендент на српски краљевски престо. Требао је да прођу неколике деценије XIV века, па да у старом српском правном животу потпуно победу однесе начело мајората индивидуалне сукцесије над начелом сениората.¹⁾

Као што смо видели, Пахимер износи, да је Урош намеравао оставити престо млађем а вренијем сину Милутину. Урош је, нема сумње, увиђао да је Милутин способнији и згоднији за владу него ли сављалица Драгутин. — Можда је Урош имао разлога и можда би неки веровали у оправданост Урошове намере; али, свакако, Урош је грешио и не помишљајући на фаталне последице: Да створи у земљи странку која ће бити одсудно противна његовим

на дуг општини за саграђену калдрму, пошто није његовом кривицом овај дуг остао ненаплаћен, одбор је решио,

да се молилац ослободи плаћања интереса на овај дуг али да суд општински исти наплати од онога судског органа, који је пропустио да изврши наплату овог примања из забрањене кирије.

XIII

Председник извештава одбор, да има неколико молби грађана, да им се, због промене имовног стања смањи терет давања војене коморе; исто тако има неколико доставља војених власти, да би требало извесне приновљене грађане накнадно оптеретити комором.

По саслушању овога одбор је решио,

да одборници г.г. Соломон Ј. Азријел, Т. Ј. Михајловић, Голуб С. Јанић, М. Ј. Марковић, Стев. Миљковић, К. Н. Лазаревић, Коста Чупић, Ј. М. Јанковић, Ђ. Димитријевић, Милован Миленковић, Дим. Ђирковић и Васа Николић, изврше ревизију целокупног разреза коморе. Овој комисији предати на оцену и призрење све представке власти и приватних односно разреза коморе. (свршиће се)

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће у канцеларији економског одељења следеће лицитације, и то:

На дан 17. Новембра тек. год.

и по трећи пут лицитацију за давање под закуп право узимања и продаје **цубока** са општинске кланице за 1899. годину.

Кауција се полаже у 3000 динара у новцу или државним хартијама од вредности.

На дан 18. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе на фијакерским постајама за 1899. годину

Кауција се полаже у 200 динара.

намерама; да изазове незадовољство и протест свога сина; да створи анархију; да изазовештетне интервенције маџарског краља.

Сви знаци показују да је онда у Српској Држави постојала једна јака странка, која је била противна Урошевим намерама. Тој странци као да се придружио један део свештенства, који је био одсудно противан Урошеву мешању у црквене ствари. После смрти архиепископа Саве II (+ 1272) би постављен за српског архиепископа Данило I. Овај је Данило врло кратко време био српским архиепископом, јер дошав у сукоб због неког црквеног питања би збачен од краља Уроша. После Данила I на српски архиепископски престо неканоничним путем дође Јанићије, Урошева креатура.¹⁾

Данило II за Данила I не прича како га је сабор изабрао, као што то прича за друге архиепископе. По њему је Данило I због „неких узрока“ просто смењен.²⁾ Српско изборно свештенство, које је имало право архиепископског избора, у Урошевој самовољној инвеститури, гледало је напад на њихова права утврђена црквеним

¹⁾ Види: Пет. Срећк. II стр. 165—1464. — Нић. Дућица: Историју Српске Православне Цркве etc. стр. 128.

²⁾ Дан. Жив. стр. 275—287. — Ив. Павл. Жит. стр. 168. —

На дан 19. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе од продаје **бозе** за 1899. годину.

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 20. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права **чишћења нужника и помијара, и права псетарине**, за годину 1899, 1900 и 1891.

Кауција се полаже у 1000 динара.

Закуп почиње од 1. Јануара 1899. год.

Све ове лицитације почињу од 2 сата по подне означеног дана.

Ближа извешћа и услови могу се видети сваког дана у канцеларији економског одељења општине београдске.

АБр. 6760. — Од Суда општине београдске, 30. октобра 1898. године. Београд.

О Б Ј А В А

Управа водовода држаће усмену лицитацију на дан 18. Новембра тек. год. за давање под закуп **пренос угља и другог материјала** за Беле воде, механ. радионицу и малу црпку.

Услови за овај закуп могу се видети сваког дана у канцеларији Управе водовода.

Из канцеларије Управе водовода, 2. Нов. 1898. год. — Београд. — ВБр. 2430.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп **подрум под школом код Саборне цркве**.

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

О Б Ј А В А

Општина београдска има за издавање под закуп **један дућан у улици „Краља Александра“**, где су телалнице, под бр. 4.

Ко жели узети овај дућан, нека се јави економном одељењу општине београд.

канонима и оно је имало права на негодовање и протест. Данило I, ако није био удаљен од сваког утицаја, нема сумње, био је на челу оног свештенства, које је било противно сваком мешању световне властеле у црквене ствари. А када се има на уму и то, што Данило I долази на архиепископски престо по Урошеву збачењу, може се претпоставити, да је архиепископ Данило I био велики поборник оправданости Драгутинових права и претензија.

Да је одиста било људи у Српској Држави, који су бранили права Драгутинова, пружају нам доказе Данило и Трношац. Тако Данило вели да је Драгутин, пошто Урош није показивао никакве воље за мирним споразумом, отишао тасту своме маџарском краљу: „...и тако чн мисли пришьдъши къ оумь њемоу, кътакъ съ нькорьшии сконхъ њемоу кѣрънихъ и нде къ тѣстоу скоѣмоу краю оугрьскомоу...“¹⁾ Готово то исто вели и Трношац.²⁾

(Наставиће се)

¹⁾ По аутографисаним предавањима из Словенског Права од г. проф. Др-а Драг. Т. Мијушковића.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 16—17. — Ив. Павл. Жит. 170.

²⁾ В. Гласн. V. стр. 50—51. —

ДУГУЈЕ

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА
 Рачун губитка и добитка на дан 31. Децембра 1897 год.

ПОГРАЖУЈЕ

1	Рачун Поверилоца водовода	136 02	736 02	1	Од Рачуна Поверилоца водовода	1536 83	1791 78	1941381 83
2	" Дужника	600 —	—	2	" " Поверилоца	254 95	—	—
3	" Расхода по буџету 1897 год.	1168673 26	—	3	" " Прихода буџета 1897 год.	—	1033665 07	—
4	" Расхода из "Милциона"	148987 51	—	4	" " Трошаринског буџета	—	905924 98	—
5	" Трошаринског буџета	—	446396 22					
6	" Главнице за изравнање	—	—					
								1941381 83

ИМАОВИНА

Изравнање на дан 31 Децембра 1897 год.

ДУГ

1	У готовом новцу	9434 29	—	1	Фондови разни	191982 45	—	302545 50
2	У привременим издатцима	115715 69	—	2	Фонд гробљански	110563 05	—	—
3	У вредним хартијама	51438 —	—					
	<i>Благајна.</i>							
4	Грађење кеја	88961 61	—	3	Качице	2117 —	—	—
5	" водовода	2855052 82	—	4	Дигурне инжињерске	280 80	—	—
6	" калдрма из зајма	945749 85	—	5	Обртна пореза	12525 96	—	—
7	" канализације	64303 68	—	6	Поглони божићни	5543 45	—	—
8	" дорћолске школе	212073 54	—	7	Прирез за војне потребе	149617 79	—	—
9	" палигулке школе	177210 03	—	8	Приједи општински	2385000 —	—	—
10	" дорћолске цркве	57837 21	—					
	<i>Имаовина.</i>			9	Поверилоци	2097705 45	—	—
11	Покретна имаовина по инвентару	78771 64	—	10	Народна Банка по текућем рачуну	286563 27	—	—
12	Непокретна имаовина по инвентару	5449994 53	—	11	Разни поверилоци	19881 07	—	—
	<i>Разни рачуни.</i>			12	Поверилоци водовода	188949 83	—	—
13	Регулациони фонд	330694 78	—					
14	Управа фондова за фондове	9234 22	—	13	Управа фондова за зајмове	—	—	—
15	Управа фондова за регулациони фонд	31913 48	—					
16	Управа трошарине	35299 11	—					
17	Остатке код Народне Банке	2110000 —	—					
	<i>Дужници.</i>							
18	Дужници општински	116958 —	—					
19	" калдрме	117051 32	—					
20	" водовода	3989 62	—					
21	" трошарине	1259 47	—					
								12862942 89

31 Децембар 1897 године Београд

Књиговођа,
 Милија Јовановић с. р.
 Главни блајаник,
 Б. Ж. Нешић с. р.

К. Ј. Јанковић с. р.
 Главни књиговођа,

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS